

"Sovinteja el tracte amb l'Esperit Sant"

Sovinteja el tracte amb l'Esperit Sant —el Gran Desconegut— que és qui t'ha de santificar. No oblidis que ets temple de Déu. —El Paràclit és al bell mig de la teva ànima: escolta'l i fes cas dòcilment de les seves inspiracions. (Camí, 57)

28 de març

La força i el poder de Déu il·luminen la faç de la terra. L'Esperit Sant continua assistint l'Església de Crist, per tal que sigui -sempre i en tot- un

signe aixecat davant les nacions, que anuncia a la humanitat la benevolença i l'amor de Déu (Cfr. Is XI, 12.). Per grans que siguin les nostres limitacions, els homes podem mirar al Cel amb confiança i sentir-nos plens d'alegria: Déu ens estima i ens deslliura dels nostres pecats. La presència i l'acció de l'Esperit Sant en l'Església son la penyora i l'anticipació de la felicitat eterna, d'aquesta alegria i d'aquesta pau que Déu ens depara.

(...) Però aquesta fe nostra en l'Esperit Sant ha de ser plena i completa: no és una creença vaga en la seva presència en el món; es una acceptació agraïda dels signes i realitats als quals, d'una manera especial, ha volgut vincular la seva força. Quan vingui l'Esperit de veritat -anuncia Jesús- em glorificarà, perquè rebrà d'allò que és meu, i us ho anunciarà (Ioh XVI, 14.). L'Esperit Sant és l'Esperit enviat per Crist, per

obrar en nosaltres la santificació que
Ell ens meresqué a la terra.

Per això no hi pot haver fe en
l'Esperit Sant si no hi ha fe en Crist,
en la doctrina de Crist, en els
sagraments de Crist, en l'Església de
Crist. No és coherent amb la fe
cristiana, no creu veritablement en
l'Esperit Sant qui no estima l'Església,
qui no hi té confiança, qui només es
complau a assenyalar les deficiències
i les limitacions dels qui la
representen, qui la judica de fora
estant i és incapaç de sentir-se'n fill.
(És Crist que passa, 128 - 130)